

Modlitwa do Niepokalanego Serca Maryi

(obdarzona odpustami przez papieża Piusa VII, 1 lutego 1816 r.)

O! Serce Maryi, Matki Boga i Matki naszej, Serce najmiłoścowsze, przedmiocie upodobania Trójcy Przenajświętszej i godne wszelkiego uszanowania i miłości Aniołów i ludzi; Serce najpodobniejsze Sercu Jezusowemu, którego jesteś najdoskonalszym obrazem; Serce pełne dobroci, i wielce litujące się nad naszymi nędzami! Racz roztopić lodowatość serc naszych i spraw, żeby się zupełnie zwróciły do Boskiego Zbawiciela. Wlej w nie miłość cnót Twoich, zapal je tym ogniem błogosławionym, którym ustawicznie pałasz. Zamknij w Sobie Kościół święty i strzeż go, bądź zawsze jego słodką ucieczką, i jego niezdobytą twierdzą, przeciw wszelkim najazdom nieprzyjaciół jego. Bądź naszą drogą, którą byśmy doszli do Jezusa i kanałem, przez który byśmy odbierali wszystkie łaski potrzebne do zbawienia naszego. Bądź naszym wspomóżeniem w potrzebach, naszą pociechą w przykrościach, naszym posiłkiem w pokusach, naszą ucieczką w prześladowaniach, naszą pomocą we wszystkich niebezpieczeństwach, a szczególnie w ostatnich potyczkach życia naszego, gdy śmierć nastąpi, kiedy wszystko piekło sprzysięgnie się przeciwko nam, żeby dusze nasze, jako zdobycz swoją pochłonąć, w owym okropnym i strasznym momencie, od którego wieczność nasza zawisła. A wtenczas o Panno najlitościwsza uczyni to dla nas, żebyśmy doznali słodczy Serca Twego Macierzyńskiego; a dzielność Twojej powagi u Syna Twego Jezusa niech nam otworzy źródło miłosierdzia i bezpieczną ucieczkę, abyśmy mogli dostać się do nieba i tam Go z Tobą błogosławić, po wszystkie wieki. Amen.

Modlitwa do Niepokalanego Serca Maryi

(obdarzona odpustami przez papieża Piusa VII, 1 lutego 1816 r.)

O! Serce Maryi, Matki Boga i Matki naszej, Serce najmiłoścowsze, przedmiocie upodobania Trójcy Przenajświętszej i godne wszelkiego uszanowania i miłości Aniołów i ludzi; Serce najpodobniejsze Sercu Jezusowemu, którego jesteś najdoskonalszym obrazem; Serce pełne dobroci, i wielce litujące się nad naszymi nędzami! Racz roztopić lodowatość serc naszych i spraw, żeby się zupełnie zwróciły do Boskiego Zbawiciela. Wlej w nie miłość cnót Twoich, zapal je tym ogniem błogosławionym, którym ustawicznie pałasz. Zamknij w Sobie Kościół święty i strzeż go, bądź zawsze jego słodką ucieczką, i jego niezdobytą twierdzą, przeciw wszelkim najazdom nieprzyjaciół jego. Bądź naszą drogą, którą byśmy doszli do Jezusa i kanałem, przez który byśmy odbierali wszystkie łaski potrzebne do zbawienia naszego. Bądź naszym wspomóżeniem w potrzebach, naszą pociechą w przykrościach, naszym posiłkiem w pokusach, naszą ucieczką w prześladowaniach, naszą pomocą we wszystkich niebezpieczeństwach, a szczególnie w ostatnich potyczkach życia naszego, gdy śmierć nastąpi, kiedy wszystko piekło sprzysięgnie się przeciwko nam, żeby dusze nasze, jako zdobycz swoją pochłonąć, w owym okropnym i strasznym momencie, od którego wieczność nasza zawisła. A wtenczas o Panno najlitościwsza uczyni to dla nas, żebyśmy doznali słodczy Serca Twego Macierzyńskiego; a dzielność Twojej powagi u Syna Twego Jezusa niech nam otworzy źródło miłosierdzia i bezpieczną ucieczkę, abyśmy mogli dostać się do nieba i tam Go z Tobą błogosławić, po wszystkie wieki. Amen.

Modlitwa do Niepokalanego Serca Maryi

(obdarzona odpustami przez papieża Piusa VII, 1 lutego 1816 r.)

O! Serce Maryi, Matki Boga i Matki naszej, Serce najmiłoścowsze, przedmiocie upodobania Trójcy Przenajświętszej i godne wszelkiego uszanowania i miłości Aniołów i ludzi; Serce najpodobniejsze Sercu Jezusowemu, którego jesteś najdoskonalszym obrazem; Serce pełne dobroci, i wielce litujące się nad naszymi nędzami! Racz roztopić lodowatość serc naszych i spraw, żeby się zupełnie zwróciły do Boskiego Zbawiciela. Wlej w nie miłość cnót Twoich, zapal je tym ogniem błogosławionym, którym ustawicznie pałasz. Zamknij w Sobie Kościół święty i strzeż go, bądź zawsze jego słodką ucieczką, i jego niezdobytą twierdzą, przeciw wszelkim najazdom nieprzyjaciół jego. Bądź naszą drogą, którą byśmy doszli do Jezusa i kanałem, przez który byśmy odbierali wszystkie łaski potrzebne do zbawienia naszego. Bądź naszym wspomóżeniem w potrzebach, naszą pociechą w przykrościach, naszym posiłkiem w pokusach, naszą ucieczką w prześladowaniach, naszą pomocą we wszystkich niebezpieczeństwach, a szczególnie w ostatnich potyczkach życia naszego, gdy śmierć nastąpi, kiedy wszystko piekło sprzysięgnie się przeciwko nam, żeby dusze nasze, jako zdobycz swoją pochłonąć, w owym okropnym i strasznym momencie, od którego wieczność nasza zawisła. A wtenczas o Panno najlitościwsza uczyni to dla nas, żebyśmy doznali słodczy Serca Twego Macierzyńskiego; a dzielność Twojej powagi u Syna Twego Jezusa niech nam otworzy źródło miłosierdzia i bezpieczną ucieczkę, abyśmy mogli dostać się do nieba i tam Go z Tobą błogosławić, po wszystkie wieki. Amen.

Modlitwa do Niepokalanego Serca Maryi

(obdarzona odpustami przez papieża Piusa VII, 1 lutego 1816 r.)

O! Serce Maryi, Matki Boga i Matki naszej, Serce najmiłoścowsze, przedmiocie upodobania Trójcy Przenajświętszej i godne wszelkiego uszanowania i miłości Aniołów i ludzi; Serce najpodobniejsze Sercu Jezusowemu, którego jesteś najdoskonalszym obrazem; Serce pełne dobroci, i wielce litujące się nad naszymi nędzami! Racz roztopić lodowatość serc naszych i spraw, żeby się zupełnie zwróciły do Boskiego Zbawiciela. Wlej w nie miłość cnót Twoich, zapal je tym ogniem błogosławionym, którym ustawicznie pałasz. Zamknij w Sobie Kościół święty i strzeż go, bądź zawsze jego słodką ucieczką, i jego niezdobytą twierdzą, przeciw wszelkim najazdom nieprzyjaciół jego. Bądź naszą drogą, którą byśmy doszli do Jezusa i kanałem, przez który byśmy odbierali wszystkie łaski potrzebne do zbawienia naszego. Bądź naszym wspomóżeniem w potrzebach, naszą pociechą w przykrościach, naszym posiłkiem w pokusach, naszą ucieczką w prześladowaniach, naszą pomocą we wszystkich niebezpieczeństwach, a szczególnie w ostatnich potyczkach życia naszego, gdy śmierć nastąpi, kiedy wszystko piekło sprzysięgnie się przeciwko nam, żeby dusze nasze, jako zdobycz swoją pochłonąć, w owym okropnym i strasznym momencie, od którego wieczność nasza zawisła. A wtenczas o Panno najlitościwsza uczyni to dla nas, żebyśmy doznali słodczy Serca Twego Macierzyńskiego; a dzielność Twojej powagi u Syna Twego Jezusa niech nam otworzy źródło miłosierdzia i bezpieczną ucieczkę, abyśmy mogli dostać się do nieba i tam Go z Tobą błogosławić, po wszystkie wieki. Amen.